

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/76/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620010034
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. JUDr. Milan Husťák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7620010034.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Milana Husťáka a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. mája 2022, v trestnej veci proti obžalovanému A. I., pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/6/2020 zo dňa 9.6.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. I..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 5T/6/2020 zo dňa 9.6.2021 uznal obžalovaného A. I. za vinného z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v časovom období od mesiaca apríl 2019 do 21. septembra 2019 vyhľadával poškodeného B. S. na rôznych miestach v meste Spišská Nová Ves, obci S. J. (okres S. E. K.), obci X. (okres S. E. K.), obci Y. (okres M.) a to tým spôsobom, že spočiatku od mesiaca apríl 2019 po tom, čo bol obžalovaný prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, vyhľadával prítomnosť poškodeného a jeho priateľky I. L. v meste S. E. K., kde od ulice P. od pizzerie A. poškodeného a I. L. po tom, čo ju prišiel poškodený čakať po práci, ich spoločne prenasledoval zo vzdialenosti XX až XX metrov na ulicu K. XX v S. E. K., kde spoločne bývali poškodený a I. L., pričom poškodený na to reagoval tým spôsobom, že sa snažil obžalovaného zbaviť jazdením po meste S. E. K. cez rôzne križovatky, kým sa nestriasol obžalovaného a následne šiel do miesta prechodného pobytu, kde toto prenasledovanie sa opakovalo 2 až 4 - krát do týždňa, pričom konanie obžalovaného sa začalo stupňovať zhruba od júla 2019, kedy sa pred I. L. v pizzerii A. na ul. P. v S. E. K. k osobe poškodeného vyjadroval, že ho zabije a po tomto rozhovore konanie obžalovaného spočívalo aj v tom, že sedel v motorovom vozidle továrenskej značky G. iXX s evidenčným číslom SN XXX BL pred vchodom do obytného bloku na ul. K. XX v S. E. K., kde sledoval pohyb poškodeného, ktorý v obave o svoj život a zdravie prosil svojich kolegov z práce, aby čakali pred bytom, kým nenastúpi, respektíve po vystúpení z vozidla, kým nevojde do vchodu obytného bloku, aby mu obžalovaný neublížil, pričom poškodený v obave o svoj život odišiel z práce na Slovensku a zamestnal sa v auguste 2019 v Nemeckej spolkovej republike, aby mal aspoň na krátky čas pokoj od obžalovaného, avšak po návrate poškodeného späť domov na Slovensko neprestal poškodeného vyhľadávať, keďže dňa 16. septembra 2019 vyhľadal poškodeného pred S. odbornou školou ekonomickou S. E. K., kde mal na parkovisku pri Športovej hale zaparkované auto, pričom ako poškodený zistil, že sa tam obžalovaný nachádza, požiadal svoju učiteľku o asistenciu, aby ho odprevadila po vyučovaní k jeho motorovému vozidlu, kde po nastúpení do motorového vozidla ho autom prenasledoval od mesta S. E. K. v smere na obec X., následne 19. septembra 2019 v čase okolo 22:15 hod. na parkovisku pred pizzeriou A. na ul. P. v S. E. K. prebehla komunikácia medzi obžalovaným a poškodeným, pokiaľ čakali na I. L., kde po slovom incidente obžalovaný zaútočil na poškodeného a to tak, že ho udrél otvorenou rukou po pravom líci, na čo poškodený zareagoval použitím slzotvorného spreja do očí obžalovaného, kde obžalovaný zareagoval

tak, že rýchlo vyskočil z auta, smeroval ku poškodenému zaháňajúc sa rukami, kde poškodený z obavy z útoku ustupoval smerom dozadu a opätovne použil slzotvorný sprej voči obžalovanému a poškodený volal na políciu, dňa 20. septembra 2019 a 21. septembra 2019 sa poškodenému nepriamo cez I. L. začal vyhrážať, že mu ublíži, že poškodeného už kamaráti obžalovaného všade hľadajú, že už na neho čakajú a že poškodeného už nikdy neuvidí, o čom bol poškodený prostredníctvom elektronickej pošty I. L. informovaný, v dôsledku čoho sa začal skrývať v obci Y. pri rodičovskom dome, odkiaľ poškodeného jeho otec zobral v tajnosti do S. J. k matke poškodeného cez dvor rodinného domu, keďže sa pred domom už autom pohyboval obžalovaný hľadajúc poškodeného, kde z konania obžalovaného mal poškodený strach aj preto, že vie, že obžalovaný ho vyzýval na bitku, že mu hrozí prinajlepšom umiestnením na ARE a z takéhoto konania mal poškodený strach o život aj preto, že v minulosti podal na neho viacero oznámení, po ktorých obžalovaný v prenasledovaní a vyhrážaní neprestal, ale svoje konania ešte viac vystupňoval, čím takto z dôvodu stupňujúcej sa intenzity svojho konania podstatne zhoršil kvalitu jeho života.

Súd mu za to uložil podľa § 360a ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa sa nestotožňuje a považuje ho za nesprávne a nezákonné. Obhajoba aj naďalej trvá na vykonaní navrhovaných dôkazov, ktoré okresný súd nevykonala. Podľa názoru obhajoby obžalovaný v žiadnom prípade nenaplnil pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného prenasledovania Poškodeného neprenasledoval dlhodobo tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 360a Tr. zák. Samotné (krátkodobé) prenasledovanie a rovnako ak by išlo o dlhodobé prenasledovanie tak nemohlo u poškodeného B. S. vzbudiť dôvodnú obavu o život a zdravie a rovnako toto nemohlo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu života poškodeného tým, že sa mu mal obžalovaný vyhrážať ublížením na zdraví a sledovaním. Prvostupňový súd účelovo vykonala a vyhodnotil dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní. V prejednávanom prípade nebola dodržaná zásada zákonnosti (legality), zásada in dubio pro reo a (v pochybnostiach na prospech páchatela) zásada kontradiktórnosti konania. Súd v rozpore s § 272 ods. 3 Tr. por. a § 2 ods. 10 odmietol návrhy na doplnenie dokazovania. Navrhované znalecké dokazovanie z odboru psychiatrie by preukázalo, že poškodený z obžalovaného strach nepocítoval. Rovnako tak navrhované znalecké dokazovanie z odboru psychológie by preukázalo, že poškodený a svedkyňa I. L. si vo svojich výpovediach rozporujú. Predmetné výpovede sú nekonzistentné a nedôveryhodné, tendenčné a majú sklony ku konfabuláciám a zveličovaniu. Nemožno sa stotožniť s konštatovaním prvostupňového súdu, že poškodený B. S. a svedkovia usvedčili obžalovaného z konania kladeného mu za vinu.

Prvostupňový súd nezákonným spôsobom vykonala dokazovanie nezákonne vyhotovenými súkromnými nahrávkami svedkyne I. L.. Táto bez predchádzajúceho súhlasu obžalovaného vyhotovila zvukový záznam, čím porušila právo na súkromie a ochranu osobnosti. Vykonanie tohto dôkazu odôvodnil testom proporcionality. Ustálená judikatúra platná v podmienkach Slovenskej republiky nepripúšťa vykonanie takéhoto nezákonného dôkazu, no napriek tomu súd účelovo v snahe poškodiť a očierniť obžalovaného takýto dôkaz vykonala. Pokiaľ ide o výpoveď poškodeného, ktorý uviedol, že mal strach z obžalovaného, je potrebné takéto tvrdenie potvrdiť znaleckým skúmaním - vyšetrením duševného stavu. Subsidiárne aj výpoveď svedkyne I. L. je potrebné vyhodnotiť ako tendenčnú, a to z dôvodu, že jej snahou bolo dostať obžalovaného do väzenia z dôvodu, že táto sa mohla nerušene starať o spoločného syna a požadovať výživné. Z predloženej písomnej SMS a facebookovej komunikácie svedkyne I. L. vyplynulo, že táto "hrala" na 2 strany. Pokiaľ ide o svedkyňu O. Stanislavovú táto nepotvrdila, aby bol poškodený prenasledovaný obžalovaným. Uvedené konanie tak podľa obhajoby nedosiahlo takú intenzitu a mieru závažnosti, aby bolo možné konanie právne kvalifikovať ako trestný čin nebezpečného prenasledovania. K uvádzaným skutočnostiam prvostupňového súdu týkajúcich sa zamestnania obžalovaný uviedol, že nie je pravdou, že pracovný pomer trval od 15. 7. 2019 do 19. 7. 2019. V skutočnosti tam pracoval dlhšiu dobu, avšak bez pracovnej zmluvy. Z uvedeného teda objektívne nemohol napĺňať pojmové znaky žalovaného prečinu. Z vyššie uvedeného preto navrhuje aby odvolací súd v celom rozsahu podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z písomného vyjadrenia poškodeného vyplynulo, že prvostupňový súd náležite a správne posúdil a následne rozhodol predmetnú trestnú vec. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil žalovaného trestného činu, kladený mu za vinu. Aj napriek tomu, že poškodenému nevznikla materiálna ujma, pociťoval strach o svoj život a zdravie, a to aj počas doby, keď bol v zahraničí aby sa vyhol prenasledovaniu. Poškodený mal obavy o život a zdravie, čo potvrdila aj svedkyňa - učiteľka, keď ho obžalovaný čakal pred školou, ktorú požiadal o sprievod k motorovému vozidlu kamaráta, ktorý poškodeného odviezol domov. Zo zvukových záznamov jednoznačne a nepochybne vyplýva, že obžalovaný obťažoval a kontaktoval svoju bývalú priateľku, prostredníctvom ktorej adresoval výrazy a slovné spojenia majúcich za následok vznik dôvodných obáv o zdravie a život. Prenasledovanie sa dialo opakovane, dlhodobo a zhoršilo kvalitu jeho života v značnom rozsahu, a to nielen tým, že mal obavy ísť autom, žiť bežným spôsobom života, keďže nevedel, kde a kedy sa obžalovaný objaví a dôjde k opakovanému vyhrážaniu, vybrzdňovaniu a následnému prenasledovaniu. Z celej situácie bol tak vydesený a frustrovaný, že odišiel do zahraničia, aby sa obžalovanému vyhol. Obžalovaný systematicky vyhľadával poškodeného, vrátane navštevoval miesto, kde bývajú rodičia poškodeného. Z uvedeného si potom, čo ho obžalovaný fyzicky napadol, zabezpečil ochranný sprej pre svoju ochranu.

Záverom navrhol, aby Krajský súd v Košiciach potvrdil rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne a zákonné.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolanie obžalovaný, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav, na právny rozbor a právny záver okresného súdu o vine obžalovaného.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného A. I. Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a vykonaného dokazovania nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný A. I. svojím konaním naplnil objektívnu stránku žalovanej skutkovej podstaty prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), b) Tr. zák.

Krajský súd tak ako okresný súd vzhliadol kumulatívne naplnenie znakov, a to dlhodobého prenasledovania poškodeného obžalovaným. Z výpovede poškodeného podporenou výpoveďou svedkyne A. krajský súd nemal pochybnosť, že konanie obžalovaného tak ako ho objektivizoval okresný súd, obžalovaný sledovaním u poškodeného vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie, čo malo za následok podstatné zhoršenie kvality života poškodeného, spôsobené vyhrážaním, že mu ublíži na zdraví. Krajský súd považuje za nutné špecifikovať spôsob, akým obžalovaný obmedzoval poškodeného v obvyklom spôsobe života, pričom toto je nutné vnímať obzvlášť citlivo, a to vo vzťahu k osobe poškodeného. Je všeobecne známe, že každý jedinec má inú toleranciu vysporiadať sa so stresovými situáciami. Predmetné vyhrážky môžu byť podporené aj konaním, ako je prenasledovanie v spoločnosti

viacerych osôb, resp. plánovaním nástrah o ktorých poškodený nemôže mať vedomosť, k čomu v prejednávacom prípade aj došlo. Vychádzajúc z výpovede poškodeného je tak možné špecifikovať, že v dôsledku konania obžalovaného tento bol pod neustálym stupňujúcim psychickým tlakom, počínajúc osobným prenasledovaním pod obytným domom v rôznych časových úsekoch od ranných hodín, inokedy po celý deň. Uvedené sledovanie sa vystupňovalo na viac, ako trikrát v týždni. Konštatované sledovanie sa prenieslo zo stacionárneho sledovania, do sledovania motorovým vozidlom, pričom nešlo len o strohé prenasledovanie. Obžalovaný poškodeného, ak viedol motorové vozidlo, prenasledoval aj motorovým vozidlom, kde prenasledovanie umocňoval aj vybrzdňovaním poškodeného.

Uvádzané prenasledovanie obžalovaného vyústilo až do fyzického útoku na poškodeného v Spišskej Novej Vsi, a to v čase ako obžalovaný čakal na svedkyňu L., obžalovaný uderil poškodeného otvorenou dlaňou po pravom líci, načo poškodený ďalší útok odvrátil použitím slzotvorného plynu, v dôsledku ktorého získal časový náskok na útek, avšak z dôvodu rýchlej reakcii obžalovaného poškodený opakovane bol nútený použiť slzotvorný plyn na zabránenie opakovaného útoku.

Z týchto dôvodov krajský súd neakceptoval obhajobné námietky obžalovaného ktoré prezentoval v trestnom konaní, pretože ich vyhodnotil ako irelevantné, pretože osobná obhajoba obžalovaného bola vykonaným dokazovaním v celom rozsahu vyvrátená.

Niet pochýb o tom, že obžalovaný bol doposiaľ 12 - krát súdne trestaný na území Slovenskej republiky, a to pre rôznorodú trestnú činnosť, k čomu je však potrebné uviesť, že predmetnej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia.

Výsledky dokazovania i vyššie uvádzané okolnosti vo svojom súhrne v konečnom dôsledku a po starostlivom uvážení všetkých okolností, viedli tak krajský súd k rovnakému záveru ako okresný súd, že spôsob počínania obžalovaného a okolnosti, za akých k tomuto počínaniu došlo, zakladajú prijať jednoznačný záver, že konanie obžalovaného bolo takej intenzity a takeho charakteru, že tento svojím konaním naplnil pojmové znaky žalovaného trestného činu prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a, b) Tr. zák.

Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov považuje aj krajský súd za zákonný a spravodlivý a je toho názoru, že uložený nepodmienečný trest v takej výmere spĺňa výchovný účel trestu v rámci individuálnej, ako aj generálnej prevencie vrátane vnútornej diferenciacie umiestnenia obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody nemal žiadne pochybnosti o správnosti a zákonnosti rozhodnutia okresného súdu, a preto odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.